

Innst. 285 L

(2011–2012)

Innstilling til Stortinget fra energi- og miljøkomiteen

Prop. 68 L (2011–2012)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i klimakvoteloven

Til Stortinget

Sammendrag

Miljøverndepartementet viser til at proposisjonen inneholder forslag til endringer i klimakvoteloven som er nødvendige for å gjennomføre EU-direktiv 2009/29/EF av 23. april 2009, som endrer direktiv 2003/87/EF for å forbedre og utvide EUs kvotesystem.

Direktivet etablerer et felleseuropeisk kvotesystem hvor regler for fastsettelse av samlet kvotemengde, tildeling av vederlagsfrie kvoter til de kvotepliktige virksomhetene og statens salg av klimakvoter er de samme i alle statene som omfattes av systemet. Det pågår forhandlinger mellom EFTA-statene og EU-kommisjonen om innlemmelse av kvotereguleringen i EØS-avtalen. Forhandlingene tar utgangspunkt i at EFTA-statene ønsker en harmonisert løsning, hvor EFTA-statene blir en integrert del av EUs kvotesystem. Departementet gjør oppmerksom på at beskrivelsen i proposisjonen og forslaget til gjennomføringsregler er basert på forutsetningen om at dette også blir forhandlingsresultatet.

Miljøverndepartementet viser til at kvotehandel innebærer at det gis adgang til å omsette utslippsrettigheter. Kvoteregulering gir god sikkerhet for oppnåelsen av et fastsatt utslippsmål, ved at det settes et tak på antall kvoter (utslippsrettigheter) som kan være i omsetning innenfor kvotesystemet. Samtidig som kvotehandel er styringseffektivt, vil det også være et kostnadseffektivt virkemiddel. Handel med utslippskvoter har likhetstrekk med avgifter, fordi

forurenser stilles overfor en kostnad på forurensende utslipp, enten ved at den kvotepliktige må kjøpe kvoter eller gjennom kostnaden ved å bruke kvoter som alternativt kunne vært solgt. Klimakvotesystemet er et av de viktigste virkemidlene for at Norge skal overholde sine utslippsforpliktelser under Kyoto-protokollen og for at vi skal nå vårt utslippsmål. Norge har i de internasjonale klimaforhandlingene annonsert en forpliktelse om å kutte de globale utslippene av klimagasser i 2020 tilsvarende 30 prosent av Norges utslipp i 1990.

Norge har hatt et kvotesystem for stasjonære virksomheter siden 2005. For perioden 2008–2012 har Norge vært en integrert del av det europeiske kvotesystemet, og vårt nasjonale system er bygget opp i tråd med EUs kvotedirektiv. Luftfartssektoren ble inkludert i kvotesystemet fra 2012. I St.meld. nr. 34 (2006–2007) Norsk klimapolitikk er det lagt til grunn at regjeringen ønsker et bredest mulig kvotesystem, med flest mulig deltakende sektorer og land. Innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen vil bidra til dette.

Det vises til at klimaeffekten av å innføre et kvotesystem avhenger av det samlede antall kvoter som gjøres tilgjengelig for virksomhetene som omfattes av systemet. Det er prisen på kvoter som avgjør hvilke tiltak som blir utløst innenfor kvotesystemet. Samlet antall kvoter som vil bli utstedt til bruk i kvotesystemet vil i 2013 være drøyt 2 milliarder kvoter, hver kvote pålydende 1 tonn CO₂-ekvivalenter. Det er innført en årlig nedskaleringsfaktor på 1,74 prosent av kvotemengden. Samlet kvotemengde vil dermed bli redusert årlig slik at kvotemengden i 2020 vil være om lag 1,7 milliarder kvoter, eller ca. 21 prosent lavere enn utslippene i 2005. Den årlige nedskaleringen av kvotemengden vil fortsette etter 2020, men faktoren kan endres senest i 2025.

Det vises til at beregningene som er gjort av økonomiske konsekvenser for Norge, er usikre. Det er på usikkert grunnlag anslått at norske bedrifter i perioden 2013–2020 vil kunne motta i overkant av 150 millioner gratiskvoter. Økningen i den felleseuropeiske kvotemengden som følge av Norges inntreden i systemet anslås til 145 millioner kvoter i perioden 2013–2020. Norske utslipp forventes imidlertid å bli høyere enn dette. Norges deltakelse i kvotesystemet vil derfor bety at de årlige utslippene innenfor systemet blir lavere enn de ville vært om Norge ikke deltok.

Departementet viser videre til at EUs kvotesystem er en hjørnestein i den europeiske innsatsen for å redusere utslipp av klimagasser. Kvotesystemet omfatter til sammen 12 000 europeiske virksomheter og 4 000 luftfartøysoperatører fra hele verden. Gjennom EUs kvotesystem går Europa foran i innsatsen for å redusere utslippene av klimagasser. Kvotesystemet setter et tak på de samlede utslippene fra utslippskildene som omfattes av systemet. Kombinert med direktivets regler for gradvise innstramminger i kvotemengden vil kvotesystemet bidra til utslippsreduksjoner i årene som kommer. Gjennom etableringen av kvotesystemet har Europa startet arbeidet med å omstille samfunnet i retning av et lavutslippssamfunn. Det europeiske kvotesystemet gir grunnlag for kostnadseffektive utslippsreduksjoner innenfor industri, kraftverk, petroleum og luftfart. Kvotesystemet er et system med omsettelige utslippstillatelser. Adgangen til å kjøpe og selge utslippstillatelsene kalt klimakvoter gir en fleksibilitet som sørger for at nødvendig omstilling skjer til lavest mulig kostnad for samfunnet.

Det tas sikte på å innlemme EUs reviderte kvotedirektiv i EØS-avtalen gjennom EØS-komiteébeslutning senest i løpet av august 2012. Forslag til lovendringer ble sendt på offentlig høring 22. desember 2011 med høringsfrist 12. februar 2012.

En proposisjon om samtykke til å innlemme det reviderte kvotedirektivet (2009/29/EF av 23. april 2009) i EØS-avtalen er fremlagt, jf. Prop. 77 S (2011–2012).

Ettersom den videre prosessen med å etablere et felleseuropeisk kvotesystem er tidskritisk, ble denne lovproposisjonen (Prop. 68 L (2011–2012)) oversendt til Stortinget før direktivet er formelt innlemmet i EØS-avtalen. For at Norge skal kunne inngå i det felleseuropeiske kvotesystemet fra 2013 vises det til at lovforslaget må behandles raskt. Norge vil måtte ferdigstille en tildelingsplan med oversikt over kvotepliktige virksomheter og tildeling av vederlagsfrie kvoter til den enkelte virksomhet i løpet av sommeren 2012, slik at denne kan vurderes av EFTAs overvåkingsorgan. En godkjent norsk plan for tildeling av kvoter vil inngå i det tallgrunnlaget som vil legges til

grunn for etableringen av kvotesystemet. Den godkjente tildelingsplanen vil dessuten bli lagt til grunn for tildeling av kvoter til den enkelte virksomhet.

Dersom den endelige EØS-komiteébeslutningen om innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen skulle avvike vesentlig fra den forhandlingsløsningen som er skissert over, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

Det er i proposisjonen redegjort for innholdet i EUs kvotedirektiv, og om høringen av dette lovforslaget.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Bendiks H. Arnesen, Marianne Marthinsen, Torstein Rudihagen, Tor-Arne Strøm og Eirin Sund, fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen, Oskar J. Grimstad og Henning Skumsvoll, fra Høyre, Nikolai Astrup, Bjørn Lødemel og fung. leder Siri A. Meling, fra Sosialistisk Venstreparti, Lars Egeland, fra Senterpartiet, Knut Magnus Olsen, og fra Kristelig Folkeparti, Line Henriette Hjemdal, viser til Prop. 68 L (2011–2012) Endringer i klimakvoteloven og Prop. 77 S (2011–2012) Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2009/29/EF for å forbedre og utvide ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (revidert kvotedirektiv).

Komiteen viser til at denne lovproposisjonen om endringer i klimakvoteloven av tidshensyn er sendt til Stortinget før direktivet er formelt innlemmet i EØS-avtalen. Komiteen har merket seg at EØS-komiteen tar sikte på å fatte beslutning om å innlemme det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen senest innen september 2012. Komiteen merker seg videre at forslaget til gjennomføringsregler er basert på forutsetningen om en harmonisert løsning hvor EFTA-statene blir en integrert del av EUs kvotesystem, og omfattes av de samme reglene for tildeling av kvoter som EU-statene.

Komiteen støtter regjeringens ønske om et bredest mulig kvotesystem med flest mulig deltaende sektorer og land, og er tilfreds med at innlemmelse av det reviderte kvotedirektivet i EØS-avtalen vil bidra til dette. Utvidelsen av kvotesystemet innebærer at andelen norske utslipp som er omfattet, øker fra om lag 40 til om lag 50 prosent.

Komiteen viser til at det reviderte direktivet øker graden av harmonisering mellom landene som er med i kvotesystemet, betydelig. De nasjonale allokeringsplanene erstattes med et system hvor alle kvo-

tetildelinger skjer på bakgrunn av samme beregningsmetodikk basert på benchmarking – uavhengig av hvilket land virksomheten befinner seg i.

Komiteen har merket seg at det er anslått at norske bedrifter i perioden 2013–2020 vil kunne motta i overkant av 150 millioner gratiskvoter. Norske utslipp forventes å bli høyere enn dette, og Norges deltakelse vil derfor bety at de årlige utslippene innenfor systemet reduseres.

Komiteen registrerer at virksomhetene deles inn i tre ulike kategorier som bestemmer hvor mange kvoter virksomhetene kan få tildelt vederlagsfritt. Dette innebærer at sektorer som regnes som utsatt for karbonlekkasje, vil få tildelt vederlagsfritt kvoter tilsvarende 100 prosent av historisk produksjonsnivå i forhold til benchmark i bransjen. Komiteen har merket seg at petroleumsvirksomheten er plassert i denne kategorien, og vil i denne sammenheng vise til pressemelding fra Miljøverndepartementet datert 22. desember 2012 hvor det står:

«Tildelingen av kvoter vil ikke ha direkte virkning for CO₂-prisen petroleumssektoren står overfor. Regjeringen legger imidlertid til grunn at petroleumsvirksomheten ikke skal få økonomiske lettelser som følge av kvotene, og vil komme tilbake med forslag for å ivareta dette.»

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, imøteser dette forslaget.

Komiteen følger med interesse det pågående arbeidet i Kommisjonen med å utarbeide retningslinjer i statsstøtteregelverket, som åpner for at et land kan gi særlig karbonlekkasjeutsatte virksomheter kompensasjon for økningen i kraftprisene som forventes som et resultat av økte karbonkostnader knyttet til produksjon av fossil energi. Komiteen har merket seg at dette er et viktig tema for norsk kraftkrevende industri.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, viser til at Kyoto-protokollen, under FNS klimakonvensjon, per nå er det eneste juridisk bindende folkerettslige rammeverket for kutt i klimagasser vi har. Flertallet vil understreke viktigheten av at dette rammeverket videreføres etter Durban-toppmøtet, og at dette er av stor betydning for den videre fremdriften i forhandlingene om en global avtale. Flertallet viser videre til at EU gjennom ETS tar et ledende ansvar i arbeidet med å utvikle markedsbaserte mekanismer som, i tillegg til å sørge for faktiske utslippskutt i Europa, har global overføringsverdi. Flertallet ser det som viktig og naturlig at Norge deltar i det europeiske kvotemarkedet.

Flertallet viser til at et enstemmig storting gjennom vedtak av 18. desember 2007 sluttet seg til

regjeringens forslag om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 146/2007 av 26. oktober 2007 om en innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for klimagassutslipp (kvotedirektivet), samt tilhørende rettsakter. En enstemmig komité understreket i den forbindelse at formålet med rettsaktene er å bidra til kostnadseffektive reduksjoner i klimagassutslipp ved å opprette et kvotesystem for handel med klimagasser i Europa.

Flertallet uttrykker støtte til norske forhandlingsposisjoner i de globale klimaforhandlingene, og viser til at Norge i januar 2010 meldte inn landets utslippsmål til København-avtalen. Flertallet vil understreke at København-avtalen er undertegnet av alle store utslippsnasjoner. Der ble det signalisert at Norge, innenfor rammene av en ny klimaavtale der store utslippsland blir enige om utslippsreduksjoner i tråd med togradersmålet, vil ta på seg en utslippsforpliktelse tilsvarende kutt i utslippene på 40 prosent basert på 1990-nivå innen 2020. Flertallet viser til at dette er i tråd med målsettingene i klimaforliket inngått i Stortinget 17. januar 2008 med alle partier unntatt Fremskrittspartiet. Flertallet mener at norske bedrifters deltagelse i det europeiske kvotemarkedet er et viktig tiltak for å nå disse målene.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet konstaterer at kun i underkant av 15 prosent av verdens utslipp av det som defineres som klimagasser, er underlagt reduksjonsforpliktelser etter videreføringen av Kyoto-protokollen i Durban. Disse medlemmer viser til at det i hovedsak er Norge sammen med EU og Sveits som har valgt å påta seg slike forpliktelser. Samtidig vil disse medlemmer understreke det faktum at de utslippsreduksjoner forlengelsen av Kyoto-protokollen kan bidra med, ikke vil være tilstrekkelig til å begrense den globale oppvarmingen (ref: <http://www.regjeringen.no/nb/dep/md/aktuelt/nyheter/2011-kyotoprotokollen-ikke-nok-til-a-begrens.html?id=664913>).

Disse medlemmer understreker at selv om proposisjonen viser til at virksomheter innenfor sektorer som regnes som utsatt for karbonlekkasje vil få tildelt vederlagsfrie kvoter tilsvarende 100 prosent av historisk nivå i forhold til benchmark i bransjen, vil det likevel ramme de bedrifter som øker sin produksjon i forhold til den aktuelle historiske perioden negativt. Det er derfor av stor betydning at virksomhetene blir kompensert på en slik måte at dette ikke fører til økte utgifter, svekket konkurransevne og i ytterste konsekvens tap av norske arbeidsplasser.

Samtidig vil disse medlemmer sette spørsmålsteget ved enkelte EU-lands evne og vilje til å implementere og praktisere de samme regler, gitt EUs omfattende økonomiske utfordringer. Norge bør

derfor ikke påta seg ytterligere forpliktelser på dette området før det er klart at våre konkurrenter i EU gjør det samme.

Disse medlemmer viser til rådsdirektiv 2009/29/EF (Revidert kvotedirektiv) og gir sin støtte til at direktivet innlemmes i norsk lov, men legger til grunn at lovendringen tidligst iverksettes på det tidspunkt da minimum 85 prosent av EU-landene har implementert direktivet i sine lands respektive lovverk og viser en praksis som også er i tråd med dette.

Disse medlemmer foreslår:

«Ved innlemmelse av rådsdirektiv 2009/29/EF (Revidert kvotedirektiv) i norsk lov skal det legges til grunn at lovendringen tidligst iverksettes på det tidspunkt da minimum 85 prosent av EU-landene har implementert direktivet i sine lands respektive lovverk og viser en praksis som også er i tråd med dette.»

Samtykke til innlemmelse av direktivet

Komiteen viser til rådsdirektiv 2009/29/EF (Revidert kvotedirektiv) og gir sin støtte til at direktivet innlemmes i norsk lov.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til sine merknader og forslag inntatt over.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Ved innlemmelse av rådsdirektiv 2009/29/EF (Revidert kvotedirektiv) i norsk lov skal det legges til grunn at lovendringen tidligst iverksettes på det tidspunkt da minimum 85 prosent av EU-landene har implementert direktivet i sine lands respektive lovverk og viser en praksis som også er i tråd med dette.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i klimavoteloven

I

I lov av 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

§ 2 (*lovens stedlige virkeområde*)

Loven gjelder for utslipp av klimagasser

- a) i riket, unntatt på Svalbard,
- b) fra virksomhet på Norges kontinentalsokkel,
- c) fra luftfartsaktiviteter innen EØS-området, *samt*
- d) fra luftfartsaktiviteter til og fra EØS-området

Kongen kan bestemme at loven skal gjelde for Svalbard, samt gi nærmere bestemmelser om lovens stedlige virkeområde ellers.

§ 3 skal lyde:

§ 3 (*utslipp som omfattes av denne loven*)

Loven gjelder utslipp av klimagasser fra stasjonære industrivirksomheter og luftfartsaktiviteter.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke klimagasser, aktiviteter og virksomheter som omfattes av første ledd.

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om at utslipp av klimagasser fra produksjonsenheter med kapasitet under en fastsatt grense skal være unntatt fra denne lov. Kongen kan i forskrift også gi bestemmelser om at flere produksjonsenheter som ligger på samme sted, og står i nær driftsmessig sammenheng, eller som ikke ligger på samme sted, men som står i nær driftsmessig og fysisk sammenheng, skal vurderes under ett ved beregningen av kapasiteten. Kongen kan i forskrift også gi bestemmelser om at visse transportaktiviteter, herunder transportaktiviteter som ikke overstiger visse aktivitets- eller utslippsgrenser, skal være unntatt fra denne lov.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke kvotepliktige luftfartøysoperatører som skal forholde seg til norske administrerende myndigheter.

§ 4 skal lyde:

§ 4 (*kvoteplikt*)

Den som driver virksomhet eller utfører aktiviteter som nevnt i § 3 eller i forskrifter gitt i medhold av loven, er kvotepliktig etter denne lov og må innlevere kvoter tilsvarende sine kvotepliktige utslipp i samsvarende med bestemmelsene i § 12. For virksomheter som omfattes av forurensningsloven kreves i tillegg tillatelse etter forurensningsloven § 11. For luftfartøysoperatører kreves en godkjent plan for overvåking av utslipps- og aktivitetsdata.

§ 5 skal lyde:

§ 5 (*søknad om utslippstillatelse og kvotetildeling*)

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om søknader om tillatelse til kvotepliktige utslipp etter forurensningsloven § 11 annet ledd og om søknader om tildeling av vederlagsfrie kvoter. Forurens-

ningsmyndighetene kan i det enkelte tilfellet fastsette hvilke opplysninger eller undersøkelser søkeren må sørge for.

Departementet kan gi forskrift om saksbehandlingsregler til utfylling av reglene i tjenesteloven for søknad om tildeling av vederlagsfrie kvoter og for godkjenning av den kvotepliktiges rapportering av klimagassutslipp etter § 15, herunder om saksbehandlingsfrist og rettsvirkninger av fristoverskridelse. Unntak fra tjenesteloven § 11 annet ledd kan bare gjøres når det er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder hensynet til privatpersoners beskyttelsesverdige interesser.

§ 6 skal lyde:

§ 6 (opplysninger og undersøkelser)

Etter pålegg av forurensningsmyndighetene plikter den kvotepliktige uten hinder av taushetsplikt å gi forurensningsmyndighetene eller andre offentlige organer de opplysninger som er nødvendige for gjennomføring av gjøremål etter loven.

Opplysninger som nevnt i første ledd kan også kreves fra andre offentlige myndigheter uten hinder av den taushetsplikt som ellers gjelder. Forurensningsmyndighetene kan bestemme i hvilken form opplysningene skal gis.

Vedtak etter første eller annet ledd treffes ved forskrift eller enkeltvedtak.

Forurensningsmyndighetene kan pålegge kvotepliktige å sørge for eller bekoste undersøkelser eller lignende tiltak som med rimelighet kan kreves for å slå fast om krav til beregning eller måling, overvåking eller rapportering av kvotepliktige utslipp eller aktivitetsnivå er overholdt.

§ 7 skal lyde:

§ 7 (gebyr)

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om betaling av gebyr for opprettelse og drift av konto, vedtak om tildeling av kvoter, utstedelse av kvoter, og for godkjenning av overvåkingsplaner. Kongen kan i forskrift fastsette at omkostninger i forbindelse med forurensningsmyndighetenes kontroll etter § 15 skal dekkes av den kvotepliktige.

§ 8 skal lyde:

§ 8 (meldeplikt)

Kongen kan i forskrift gi bestemmelser om at den som driver virksomhet eller utfører aktiviteter som nevnt i § 3 eller i forskrifter gitt i medhold av loven, har plikt til å gi melding til forurensningsmyndighetene om planlagte endringer i virksomheten eller aktivitetsnivået og informasjon om gjennomføring av slike endringer.

§§ 8a og 8b oppheves.

Ny kapitteloverskrift skal lyde:

Kapittel 2. Tildeling av kvoter

§ 9 skal lyde:

§ 9 (salg av kvoter)

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om organiseringen og gjennomføringen av salg av kvoter.

§ 10 skal lyde:

§ 10 (tildeling av kvoter vederlagsfritt)

Kongen kan i forskrift fastsette bestemmelser om tildeling av vederlagsfrie kvoter for perioden 2013–2020, herunder bestemmelser om omgjøring av vedtak om tildeling på bakgrunn av våre folkerettslige forpliktelser eller på bakgrunn av endringer i stasjonære industrivirksomheters kapasitet, aktivitetsnivå eller drift som har innvirkning på grunnlaget for tildelingen.

Det settes av en kvotereserve for vederlagsfri tildeling til høyeffektive kraftvarmeverk i perioden 2008–2012. Kongen gir nærmere bestemmelser om størrelsen på denne reserven, hvilke typer virksomheter som kan søke og øvrige kriterier som skal ligge til grunn for tildelingen etter dette ledd.

§ 11 skal lyde:

§ 11 (Det norske registeret for klimakvoter)

Det norske registeret for klimakvoter skal inneholde opplysninger om utstedelse, utdeling, beholdning, overdragelse, overføring til oppgjør og sletting av kvoter.

Kongen utpeker en ansvarlig myndighet for opprettelse og drift av registeret. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om utformingen og driften av dette registeret, herunder gi bestemmelser som innskrenker adgangen til å overføre kvoter der dette er nødvendig i henhold til regelverket under Kyoto-protokollen 1997 til FNs rammekonvensjon 1992 om klimaendring.

Offentlige myndigheter har rett til å få tilgang til opplysninger fra kvoteregisteret i den utstrekning dette er nødvendig for å fremme deres oppgaver i eller i medhold av lov.

Uten hinder av lovbestemt taushetsplikt kan det gis tilgang til opplysninger i henhold til EØS-avtalen vedlegg XX nr. 21.

§ 12 skal lyde:

§ 12 (plikt til å overføre kvoter til oppgjør)

Den kvotepliktige skal innen 30. april hvert år overføre et antall kvoter som svarer til virksomhetens eller operatørens rapporteringspliktige utslipp det

foregående året, til en nærmere angitt oppgjørskonto i registeret.

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om hvilke typer kvoter som kan godkjennes som oppgjør for kvoteplikten, og prosedyrene for dette. Hver kvote som innleveres skal representere utslipp av ett tonn CO₂-ekvivalenter.

Dersom den kvotepliktige ikke innen fristen etter første ledd har satt inn et tilstrekkelig antall kvoter på oppgjørskontoen, skal den kvotepliktige innen 1. mai året etter at oppgjør i medhold av første ledd skulle ha funnet sted, plassere kvoter på den angitte oppgjørskontoen svarende til underskuddet fra det tidligere året. I tillegg skal det ilegges overtredelsesgebyr etter § 19.

§ 13 skal lyde:

§ 13 (*utstedelse av kvoter på grunnlag av utslippsreducerende prosjekter i sektorer innenlands som ikke har kvoteplikt*)

Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om utstedelse av kvoter på grunnlag av utslippsreducerende prosjekter i sektorer innenlands som ikke har kvoteplikt.

Kapitteloverskrift flyttes og skal lyde:

Kapittel 4. Rapportering og kontroll

§ 14 skal lyde:

§ 14 (*rapportering*)

Den kvotepliktige skal hvert år *innen en frist fastsatt av forurensningsmyndighetene* rapportere foregående års kvotepliktige utslipp av klimagasser til forurensningsmyndighetene.

Kongen kan i forskrift eller i det enkelte tilfellet gi nærmere bestemmelser om rapporteringen, herunder bestemmelser om hva som skal rapporteres og hvordan utslippene skal beregnes eller måles.

§ 15 skal lyde:

§ 15 (*forurensningsmyndighetenes kontroll*)

Forurensningsmyndighetene kontrollerer og godkjenner den enkelte kvotepliktiges rapportering av klimagassutslipp etter § 14. Godkjenningen av utslippsrapporten er et enkeltvedtak.

Kongen kan i forskrift eller enkeltvedtak bestemme at den kvotepliktiges utslippsrapport og luftfartøysoperatørs tonn-kilometerdata skal verifiseres av en uavhengig tredjepart før innlevering. Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om krav til og akkreditering av verifikasjonsinstans, herunder om utarbeidelsen og innholdet av verifikasjonserklæringer.

§ 16 skal lyde:

§ 16 (*internkontroll*)

Forurensningsmyndigheten kan gi forskrifter om internkontroll og internkontrollsystemer for å sikre at krav fastsatt i eller i medhold av denne lov overholdes.

Kapitteloverskrift flyttes og skal lyde:

Kapittel 5. Sanksjoner

§ 17 skal lyde:

§ 17 (*suspensjon av retten til å overføre kvoter*)

Dersom den kvotepliktige ikke innen 1. april det enkelte år har rapportert sine utslipp i henhold til bestemmelsene gitt i eller i medhold av § 14, skal forurensningsmyndighetene suspendere vedkommende fra retten til å overføre kvoter i kvoteregisteret fram til tilfredsstillende rapportering foreligger.

§ 17a oppheves.

§ 18 skal lyde:

§ 18 (*tvangsmulkt*)

Ved overtredelse av rapporteringsplikten etter § 14 kan forurensningsmyndighetene fatte vedtak om tvangsmulkt til staten. Tvangsmulkten begynner å løpe dersom den kvotepliktige oversitter den fristen som forurensningsmyndighetene har fastsatt for å rette forholdet. Tvangsmulkten løper så lenge det ulovlige forholdet varer.

Tvangsmulkten ilegges den kvotepliktige etter § 4. Vedtak om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg. Forurensningsmyndighetene kan frafalle påløpt tvangsmulkt.

§ 19 skal lyde:

§ 19 (*overtredelsesgebyr*)

Dersom den kvotepliktige ikke har overholdt sine forpliktelser etter § 13 første ledd, ilegges forurensningsmyndighetene et overtredelsesgebyr til statskassen. Overtredelsesgebyret skal tilsvare 100 euro på forfallstidspunktet for hvert tonn rapporteringspliktig klimagassutslipp som det ikke er plassert kvoter for på den angitte oppgjørskontoen i henhold til § 12 første ledd. *Overtredelsesgebyrets størrelse skal indeksreguleres i tråd med den europeiske konsumprisindeksen.* Gebyret forfaller til betaling 14 dager etter påkrav. Ved forsinket betaling skal det betales renter etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Vedtak om overtredelsesgebyr er tvangsgrunnlag for utlegg. Kongen kan i forskrift endre størrelsen på overtredelsesgebyret.

Informasjon om hvem som er ilagt overtredelsesgebyr og omfanget av overtredelsen skal gjøres tilgjengelig for offentligheten.

Nåværende § 21a blir ny § 20.

§ 21 skal lyde:

§ 21 (*straff*)

Med bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller begge deler straffes den som forsettlig eller uaktsomt

overtrer bestemmelsene om meldeplikt i § 8 og rapporteringsplikt gitt i eller i medhold av § 14 i denne lov.

Nåværende §§ 23 og 24 blir §§ 22 og 23.

II

§ 19 første ledd tredje punktum trer i kraft 1. januar 2013. For øvrig trer loven i kraft straks.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 10. mai 2012

Siri A. Meling

fung. leder

Marianne Marthinsen

ordfører

